

Jaká je cena Krista (Krnov, 21.9.2025)

I.čtení: II. Mojžíšova 14

II.čtení: evangelium podle Matouše 19,23-30

Seděli jsme před časem s několika přáteli – křesťany – a povídali si; a řeč přišla na to, čím bychom byli, kdybychom nepoznali Pána Ježíše a kdyby On nezasáhl do našich životů. Každý vyhodnotil svá pro a proti, ale nakonec jsme se shodli – setkání s Kristem bylo pro nás všechny zemětřesení, které zatřásló naším životním stylem (někomu více někomu méně), dokonce jsme se kvůli němu zřekli některých lákavých, a do té doby hodně důležitých věcí, ale přesto to byla změna k výrazně lepšímu. Ježíš nás všechny obohatil, upokojil, zbavil pocitů viny, dodal sebevědomí, naučil lásce k druhým... každý si našel něco svého.

Na každého křesťana asi někdy přijde chvíle, kdy zakolísá. Kdy se mu vrací vzpomínky na to, co dávno opustil, kdy přemýšlí, jestli to mělo tu hodnotu, jestli za to, co obětoval, dostal dostatečnou odměnu, jestli investice byla dostatečně vyvážená ziskem.

Myslím, že takové myšlenky člověka napadají většinou ve chvíli nějakých problémů, osobních otřesů, kdy se trochu odkloní od své víry a musí znovu hledat a vracet se ke kořenům... a znovu si ujasňovat svůj žebříček hodnot. Taky to může přicházet se zvykem a zevšedněním, když člověk pozapomene na to, co bylo dříve a co získal svým příklonem k Bohu.

Izraelce to popadlo poprvé docela dost brzy po útěku z Egypta, a vracelo se jim to s železnou pravidelností pokaždé, když narazili na své pouti na nějakou překážku. V přečteném příběhu to byly překážky hned dvě – hluboké a neústupné moře vpředu a zuřiví a blížící se Egypťané vzadu. A vlastně třetí překážka – vlastní beznaděj. Nikde žádná vyhlídka na úkryt či záchranu.

A Izraelci si říkají: Čím jsme se to nechali „oblbnout“, že jsme se rozběhli do této pasti? Mají pocit, že se stali obětí davového šílenství, velké manipulace; zdá se jim, že se opili velkými skutky Božími v Egyptě, ale teď na ně přišlo vystřízlivění, právě nyní hodnotí realisticky své šance, a ty jsou nulové.

Velká investice, velké riziko – a očekávání velkého krachu – řekl by možná ekonom.

Izraelci při svém rozhodování a při hodu beránka cítili blízkost „silného strategického partnera“ – Hospodina. Teď se jim partner jeví jako nespolehlivý – zanechal je na holičkách v situaci nejtěžší.

Bojí se a revidují svůj postoj.

Přesto jim Hospodin odpouští a učí je, co znamená být Božím lidem, být pod ochranou Hospodinovou.

Učedníci se seznámili s Ježíšem při různých příležitostech. Několik jich máme zachycených v evangeliu. Ježíš jim řekl: „Pojď za mnou!“ a oni vstali a šli. Jedni opustili sítě, další celníci, všichni více či méně opustili rodinu a nadšeně následovali pozoruhodného učitele.

Byli fascinováni jeho osobností, jeho učením, jeho činy...

Ale Ježíš není manipulátor, který slibuje jen světlé zítřky a zázračná řešení všech problémů.

Velmi poctivě připravuje své učedníky na těžkosti cesty. "Ptáci mají hnízda, ale Syn člověka nemá, kam by hlavu složil..."

Přesto má učedníkům co nabídnout: Boží království, které zbavuje člověka strachu a dává mu naději. Království, kde nebude nic zlého, kde poslední budou první a kde všechno, čeho se učedník zřekne, bude mu vynahrazeno stonásobně.

Právě k tomu jsme dospěli i my při debatě s přáteli – Ježíš zásadně proměnil náš přístup k životu, a bylo třeba pro Něj něco obětovat, ale získali jsme odpuštění vin a pokoj srdce, získali jsme věčnost.

A to JE mnohem cennější než cokoli bychom mohli dát Jemu!

Stojí za to Jemu se odevzdávat...

Pane Ježíši,

Děkujeme Ti, že jsi každého z nás povolal jeho vlastním jménem. Děkujeme Ti za pozvání k následování, k cestě za Tebou. Vyznáváme, že nám nabízíš mnohem víc, než bychom my mohli nabídnout Tobě.

Prosíme, abys nám stále ukazoval cíl naší pouti, abychom si uvědomovali, co všechno nám dáváš a jak velkou a dobrou změnu přinášíš do našich životů.

AMEN!